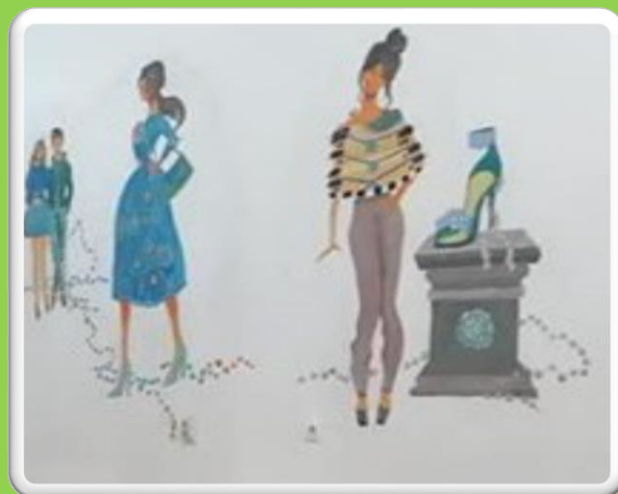

REVISTA LICEULUI TEHNOLOGIC „ION MINCU“ TULCEA

NR. 7 FEBRUARIE 2021

PROFESIUNISTII

Colaboratori :
Prof. David Anca
Prof. Vasile Lidia
Prof. Sandu Mihaela

Colectivul de redacție

Cuzmici Cristina – clasa a XIII a
Diaconu Marcela – clasa a XIII a

Profesor coordonator:

Coculescu Gabriela

PROFESIONIȘTII - NR. 7
COMUNICAREA EFICIENTĂ – REGULI ȘI BENEFICII
Culese și puse în pagină de către
Prof. SANDU MIHAELA

Comunicarea adevărată este un schimb de idei, ceea ce înseamnă o discuție între doi oameni în care amândoi fac schimb de idei.

Nu există comunicare atunci când doar unul vorbește, iar celălalt doar ascultă. În mod cert, comunicarea este o stradă cu două sensuri.

Burt Goldman

De ce este necesar să comunicăm eficient ?

Potrivit psihologiei, o comunicare eficienta este cea care transmite un mesaj bine conturat in cuvinte bine alese, insotite de un ansamblu de comportamente neverbale sincronizate cu mesajul verbal, intarindu-l.

În cuvinte mai puțin prețioase, putem spune, deci, că, printr-o comunicare eficientă putem cunoaște și înțelege mai bine o persoană sau o situație și putem găsi mai rapid soluții pentru rezolvarea diferitelor probleme pe care le întâlnim.

Deși pare simplu să comunicăm, majoritatea problemelor cu cei din jurul nostru pleacă de la deficiențele de comunicare și interpretarea greșită a mesajelor transmise. Comunicarea eficientă este, deci, rezultatul unei relații, indiferent, cât de scurtă durată este, ea fiind capabilă, **SĂ GENEZEZE**

RESPECT, INCREDERE, ASCULTARE, ATENȚIE, OGLINDIRE.

Modul în care comunicăm ne reflectă trăirile și vorbește despre noi în întregime. Astfel, oamenii care exprimă în mod autentic ceea ce simt, ceea ce îi reprezintă, care exprimă prin cuvinte mesaje încărcate emoțional, cu o energie motivațională aparte, sunt capabili să inspire și să trezească trăiri intense în interlocutori.

Deci, comunicarea eficientă nu se rezumă la simplul schimb de informații, ci necesită și înțelegerea « **EMOȚIEI** » din spatele ei.

Dar, pentru ca impactul mesajului nostru asupra interlocutorului să fie cel scontat, **trebuie să ne cunoaștem foarte bine pe noi înșine**, respectiv, modul de a gândi, reacționa, manifesta, exprima.

ÎN CONCLUZIE

Comunicarea eficientă este cea care face lumea sa funcționeze pentru că ea facilitează conexiunile umane și ne permite să învățăm, să creștem, să ne dezvoltăm.

10 REGULI PENTRU O COMUNICARE EFICIENTĂ

Comunicarea eficientă ne ajută să înțelegem mai bine o persoană sau o situație și ne permite să rezolvăm diferite probleme cu care ne confruntăm. Multe dintre mesajele pe care vrem să le transmitem sau care ne sunt transmise rămân neînțelese și afectează scopul comunicării.

Iată câteva sfaturi pentru a se realiza o COMUNICARE EFICIENTĂ.

1.Fă o pauză înainte de a răspunde!

Nu te grăbi să dai răspunsul când ți se adresează o întrebare. Fă o pauză înainte de a răspunde. Oricât de grea ar fi câteodată această pauză, vei vedea că face minuni atunci când vine vorba de comunicare; îți dă timp să înțelegi ceea ce celălalt a zis și să îți formulezi ideile.

2.Fii veridic și onest!

Aceste două calități fac comunicarea mai facilă. Nu trebuie să te gândești că poți spune ceva greșit sau că vei dezvălui un secret. Dacă rămâi onest, deschis și demn de încredere, vei comunica mai ușor, iar ceilalți vor dori să discute cu tine.

3. Nu grăbi comunicarea!

Când te grăbești și încerci să termini mai repede conversația, atunci lucrurile tind să meargă greșit. Așadar, data viitoare, când te gasești în situația aceasta, încercă să încetinești ritmul și să fii într-adevăr atent.

4. Adaptează-ți ideile la ceilalți!

Propriile idei sunt greu de prezentat celorlalți. Dacă vrei ca cealaltă persoană să te asculte, trebuie să înveți să comunici ideea într-un mod în care să fie înțeleasă și de către interlocutor. Așadar, învață să îți cunoști audiența, pentru ca ceea ce vrei să comunici să fie acceptat.

5. Nu lăsa altceva să îți distrage atenția de la conversație!

Când îți dedici toată atenția persoanei cu care comunică, cel mai probabil vei avea rezultate mai bune. Dacă vrei să îți transmiți gândurile într-un mod eficient, trebuie să rămâi în prezent și să îți asculți cu atenție partenerul de conversație.

6. Atenție la comunicarea non-verbală!

Este esențial când vine vorba de comunicare eficientă, ca atenția ta să fie îndreptată și spre semnalele care vin dinspre interlocutor, dar și la cele proprii. Foarte multe idei sunt transmise prin aceste semne.

7. Învăț să înțelegi ascultând!

Această idee îi aparține lui Stephen Convey și exprimă conceptul înțelegerii a ceea ce percepem. Trebuie să învățăm să ascultăm cu adevărat. De obicei, noi nu încercăm să înțelegem ceea ce auzim, ci mai degrabă încercăm să găsim o modalitate de a trece direct la opinia noastră.

8. Fii răbdător și lipsit de prejudecăți!

Comunicarea, până și cea mai simplă, poate fi grea uneori, de aceea trebuie să avem în vedere răbdarea, cât și deschiderea.

Fii răbdător cu tine și în egală măsură cu cei cu care comunică .

9. Observă rezultatul a ceea ce ai comunicat!

De cele mai multe ori, credem că ceea ce am comunicat este exact ceea ce am și vrut să spunem, însă nu este întotdeauna așa. Dacă comunică cu cineva, asigură-te că cel care a ascultat a și înțeles.

10. Cere feed-back!

După ce ai spus tot ce aveai de spus, cel mai bun mod de a-ți perfecționa stilul de a comunica, este feedback-ul. Vorbește cu cei cu care ai comunicat înainte și cere-le opinia asupra modului tău de a transmite o informație. Este un mod eficient de a-ți îmbunătăți discursul.

Testează atenția celuilalt, fie punând mici întrebări retorice care au scopul de a verifica dacă interlocutorul a ascultat tot (de genul „Înțelegi?”), fie punând întrebări propriu zise („Tu ce crezi?” sau „Tu ce părere ai?”).

25 DE CURIOSITĂȚI DESPRE ROMÂNIA

Culese și puse în pagină de către
prof. LIDIA VASILE

Călătorind prin România îți dai seama de frumusețea țării noastre. Însă, România nu înseamnă numai peisaje frumoase, locuri spectaculoase, recorduri, simboluri cu semnificații deosebite ci și o serie de curiozități legate de oameni și locuri. Astfel, am ales să vă prezint o parte dintre lucrurile neștiute despre România.

Știați că...?

1. Numele stațiunii Costinești vine de la politicianul Emil Costinescu, fost ministru de Finanțe, la sfârșitul secolului XIX și unul dintre fondatorii Băncii Naționale a României. Costinescu a fost de trei ori ministru de Finanțe și, o vreme, primar al Bucureștiului. Cu ajutorul coloniștilor germani, în 1896 Emil Costinescu a înființat stațiunea care îi poartă numele și astăzi, Costinești.

2. Timișoara a fost primul oraș european iluminat stradal cu energie electrică în anul 1884. În 12 noiembrie 1884, în oraș erau puse în funcțiune 731 de lămpi de iluminat electric.

3. Sfinxul din Munții Bucegi are aceeași înălțime ca Sfinxul din Egipt. Acesta este și motivul pentru care unii cercetători cred că ar fi fost realizat de către oameni și nu de forțele naturii și că, de fapt, reprezintă o zeitate.

4. Cele mai vechi fosile de homo sapiens din Europa au fost descoperite în sud-vestul României, în Peștera cu Oase. Fosilele, care au fost denumite de cercetători "Oase 1", "Oase 2" și "Oase 3", au fost datate la o vechime de 35.000 - 40.500 ani.

5. Cea mai înaltă sculptură din Europa este chipul lui Decebal sculptat într-o stâncă de la Cazanele Dunării. Basorelieful are 55 m înălțime și o lățime de 25 m. Lungimea ochilor: 4,3 metri; lungimea nasului: 7 metri; lățimea nasului: 4 metri.

6. Bancnota românească de 10 bani pusă în circulație în 1917 este cea mai mică bancnotă din lume. Dimensiunile acesteia erau de doar de 2,75 x 3.80 cm.

7. Canalul Dunăre-Marea Neagră este pe locul trei în lume în topul celor mai lungi căi de navigație create de om, după Canalul Suez și Canalul Panama.

8. Biserica de lemn a Mănăstirii Săpânța-Peri este cea mai înaltă biserică de lemn din lume. Construcția are o înălțime totală de 78 metri, se află pe malul Tisei și fost realizată între anii 1998 și 2003. Turla mănăstirii este vizibilă de la o distanță de cinci kilometri peste Tisa și poate fi observată din Transcarpatia, regiunea Maramureșului istoric din Ucraina.

9. În localitatea Lucăcești din județul Bacău a fost construită prima sonda petrolieră comercială din lume.

10. Timișoara a fost primul oraș european care a introdus tramvaiele trase de cai, în anul 1869.

11. România deține cel mai vechi papirus întreg din Europa. Acest papirus descoperit în țara noastră datează din secolul IV î.Hr.

12. România este prima țară din lume cu o producție de petrol înregistrată în statisticile internaționale (sursa „ The science of petroleum, 1938”).

PROFESIONIȘTII - NR. 7

13. Primul oraș din lume iluminat cu petrol lampant, a fost București. În data de 1 aprilie 1857, orașul era iluminat cu peste 1000 de lămpi.
14. România este prima țară din Europa cu bani de plastic.
15. Orașul din România care este situat la cea mai mare altitudine este Predeal (1.060 m), județul Brașov.
16. Orașul situat la cea mai mică altitudine din România este Sulina (4 m).
17. Cea mai veche cale ferată din țara noastră este între Oravița (jud. Caraș-Severin) și Baziaș (jud. Timiș), construită în 1856. Pe atunci cele două localități aparțineau Imperiului Austro-Ungar.
18. România este una dintre cele mai religioase țări din lume, alături de Irak, Nigeria, Ghana, Macedonia de Nord, Fiji și Kenya.
19. În România au fost descoperite foarte multe schelete de dinozauri. Teritoriul țării noastre a fost acum milioane de ani un adevărat „paradis al dinozaurilor”.
20. Între 8 septembrie 1950 și 24 decembrie 1960, Brașovul s-a numit „Orașul Stalin”, în cinstea marelui conducător sovietic considerat la acea vreme eliberator și protector.
21. Arcul de triumf din București a fost construit după înfăptuirea Marii Uniri.
22. În 2013, în România s-a construit cel mai mare steag național din lume, cu o lungime de 330 m și o lățime de 220 m .
23. În România se află cea mai mare populație de urși bruni din Europa și tot aici se găsește și cel mai mare mamifer terestru din Europa – zimbriul.
24. Cel mai înalt copac din Europa este un brad, care se găsește în țara noastră, în Valea Arțagului (unul din afluenții râului Buzău). Are peste 60 m înălțime.
25. Iași este orașul în care s-a înființat prima grădină botanică din România, în anul 1865, de către profesorul universitar Anastasie Fătu. Este situată pe Dealul Copoului, iar fondatorul a reușit să cultive aici 2.500 specii de plante.

Bibliografie:

- Atlas-geografic.net
- adevărul.ro
- blog.travelminit.ro
- „Geografia la superlativ” scrisă de Ilinca L.I., Ilinca I.A., Ed. Tiparg, 2010

TALENTE

Începem pe această cale o colaborare cu Aurelia Savu – absolventă a liceului „Ion Mincu”, calificarea Tehnician în industria textilă, care a acceptat să își lase o parte din creațiile sale, din emoțiile sale, în paginile revistei noastre. Îi mulțumim și ne mândrim că a fost eleva școlii noastre. Un om sensibil, demn și bun, un prieten de nădejde.

Scrisoare către mine, elevul de altădată...

Îți amintești prima iubire? Nu aceea față de primul băiat, la vederea căruia obrații îți ardeau de rușine, iar contactul cu pământul se pierdea ușor, formând o imagine imaculată a unor suflete pure, levitând în splendoarea inocenței. Vorbesc de prima iubire din viața ta, primul sentiment curat, cel față de mama ta, cu adevărat incomparabil. Atunci ai cunoscut întâia oară iubirea.

Ea nu te-a învățat despre limitele ei, ți-a oferit-o neașteptând nimic la schimb... ce gest lipsit de așteptări, nu? Între timp, de unde au apărut aceste limite?

N-ai apărut pe lume fiind condiționat în nici un fel, însă, între timp ți-ai impus singur/ă aceste bariere, iar balanța și-a pierdut din echilibrul propriu.

Adesea, aceste dezechilibre nu îți aparțin, le preiei automat de la oamenii din jurul tău, cărora le permiți să-ți ghideze cărarea în această călătorie divină, numită VIAȚĂ.

Realmente, nevoia de ajutor e de regulă fiabilă atunci când o ceri, nu când ți se oferă în mod gratuit, sub forma unor incapacități proiectate de interlocutor asupra ta. Deții înlăuntrul tău ceva temeinic și cu adevărat folositor, iar asta e PUTEREA DE DISCERNĂMÂNT. Învață să o scoți la suprafață ori de câte ori apar gânduri nesănătoase înrudite cu neputința.

Folosește-o de fiecare dată când ceilalți vin cu exemple eșuate și învață din eșecul lor, dar nu ți-l atribui! Nu exclude o șansă, înainte de încercare! E ca și cum te afli în fața startului la un maraton, dar alegi să renunți doar pentru că celălalt a fost învingător în trecut.

Îndrăznește să crezi vise, între timp ele devin scopuri, iar aceste scopuri îți vor defini viitorul. Eliberează-te de nepăsare și ignoranță, sunt bagaje inutile pe care le vei resimți din ce în ce mai grele.

Primii pași făcuți pe acest pământ ți-au fost susținuți, după care ușor-ușor te-ai desprins, dându-ți voie să explorezi singur. Ce crezi că te-a ajutat atunci când ai reușit să faci primii pași nesusținuți? Ai rămas acolo de fiecare dată când instabilitatea s-a ivit și ai căzut? Nu, că altfel nu mă citeai acum, deci iată, te-ai ridicat de la podea atunci.

Te-ai ridicat ambițios și încrezător spre o nouă încercare, iar și iar!

Incontestabil, aceste calități precum încrederea de sine și curajul, se află în tine, regăsește-le și prezintă-te la maraton, demn, indiferent de rezultat!

AURELIA SAVU

Fii!

*Ca ciocârlia-n vara parfumată,
Ca păpădia ce ușor se-nalță...
Ca stelele în noaptea întunecată,
Ca merele din curtea cea uitată...*

*Un curcubeu pe cerul florilor,
Un câmp întins, într-o amiază...
Creație-n lumina zorilor...
Sfeșnic în stare de emfază.*

*Fii! Tot ce nu știi și totuși ești...
Fii... adevărul când vorbești,
Cândoare într-o seara de năpastă,
Compașune-n orice minte mai nefastă.*

AURELIA SAVU

Pagini de timp

*Plimbându-mă ca prin nămeți, prin mîntea mea mai deunăzi,
Te aflu după urmele adânci
Cu straturi peste straturi seci...
Alunec, mă împiedic, deci...
Erai și nu erai atunci.
Un cântec de vioară-n sfert,
Al unui anotimp latent,
De timp țesut, de fel incert...
Al meu, al tău, surâs obedient
Mă aflu
și te aflu în noi,
Topiți printre nămeți și goi.*

AURELIA SAVU

Incertitudini...

Ce e iubirea atunci când o cauți?
Nu e nimic când o rostești, și tot nimic când n-o găsești.
Chip de femeie sau bărbat,
Ce poate fi mai adorat?
Ce e iubirea, dacă nu ardoare?
O barză mamă sub raze de soare,
Un joc subtil și chichoteli,
Un el și-o ea pe-o cărăruie...
O galbenă gutuie amăruie?
Un loc la umbră într-o vară,
Un cântec de-nceput de primăvară?
Să fie ea o palmă caldă...
O mângâiere la durere,
Un sac cărat ca o corvoadă,
O simpla șoaptă sau tăcere?

Ce este iubirea, taci, și... nu-mi spune!
Ce nu e iubirea, asta-mi poți spune!

AURELIA SAVU

Devenire

Mi-ai nins cu fulgi de catifea dorița,
Amplificând tacit voința...
Mi-ai scuturat pe rând câte o frunză,
Fiind...
Doar un tablou alb nepictat încă, pe o pânză...

A plâns amarul de amar,
A plâns rămasul de rămas...
Pe rând tot restul s-a retras,
Rămas "nimicul" ... și din nimic RĂSAR.

AURELIA SAVU

Imaginație și creativitate

STOICESCU ADINA - Clasa a X-a A

Imaginație, sensibilitate, creativitate
MARCELA DIACONU- Clasa a XIII-a A

DE CE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ?

Prof. COCULESCU GABRIELA

Educație tehnologică – două cuvinte la prima vedere , cu mai mare sau mai mică valoare, în funcție de

viziunea fiecăruia.

Dacă vrem să descifrăm, de fapt, ce înseamnă „educație tehnologică” va trebui să ne punem mai multe întrebări. Să desfacem „firul în patru ”cum s-ar spune.

Educația – pregătește omul ca element activ al vieții sociale.

Educația este „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native” după cum spune Platon.

Educația ar trebui să cultive, să dezvolte în oameni elementele care să îi pregătească pentru viața de zi cu zi.

Educația înseamnă mult mai mult decât „a merge la școală”. Educația înseamnă să primești ceea ce ți se oferă, să așezi, să organizezi, să utilizezi. Victor Hugo spunea : „Fiecare copil pe care îl instrui este un om pe care îl câștigăm.” Este esența umanității – să transmită de la o generație la alta bogăția spirituală.

Educația ar trebui să ofere fiecărui individ tot ce are nevoie pentru viață, în cel mai scurt timp.

Tehnologia – este un termen foarte larg. Este un ansamblu dintre metode, procese, operații asupra materiilor prime, materialelor, datelor pentru realizarea unui anumit produs industrial sau comercial.

De ce „*Educație tehnologică*”? Pentru că înainte de a fi profesor sunt inginer. Pentru că ingineria aplică imaginația, gândirea și disciplina intelectuală cunoștințelor umane existente pentru a crea sau a folosi tehnologia în mod util și eficient.

De ce educație tehnologică de la cele mai fragede vârste? Pentru că e perioada în care putem sădi în mintea copiilor dorința de a face ceva practic, un lucru cât de mic, o mânăuire, o fază, o operație. Pentru că îi putem ajuta să se dezvolte armonios, să înțeleagă tehnologia pe care o folosesc încă din primii ani de viață. Pentru că putem forma dintre ei generația de mâine de ingineri, programatori, fizicieni, chimiști. Oameni care să țină „pe picioare”industria.

De ce educație tehnologică? Pentru că este necesar să îi educăm pe copii pentru a aplica cunoștințele științifice în scopuri practice într-un domeniu sau altul.

Educația tehnologică , da, e necesară! Trebuie să înțelegem tehnologia astfel încât să nu ne facă mai mult rău decât bine.

Educația tehnologică trebuie înțeleasă astfel ca indivizii umani să folosească instrumentele pentru a controla mediul înconjurător în folosul societății și nu împotriva ei.

PROFESIONIȘTII - NR. 7

Lumea actuală, lumea reală înseamnă tehnologie. Și atunci de ce nu ne-am educa elevii în spiritul tehnologiei?

Avem nevoie de tehnologie, dar nu într-atât încât să uităm de comunicarea dintre oameni.

Tehnologia fără relațiile interumane nu înseamnă nimic.

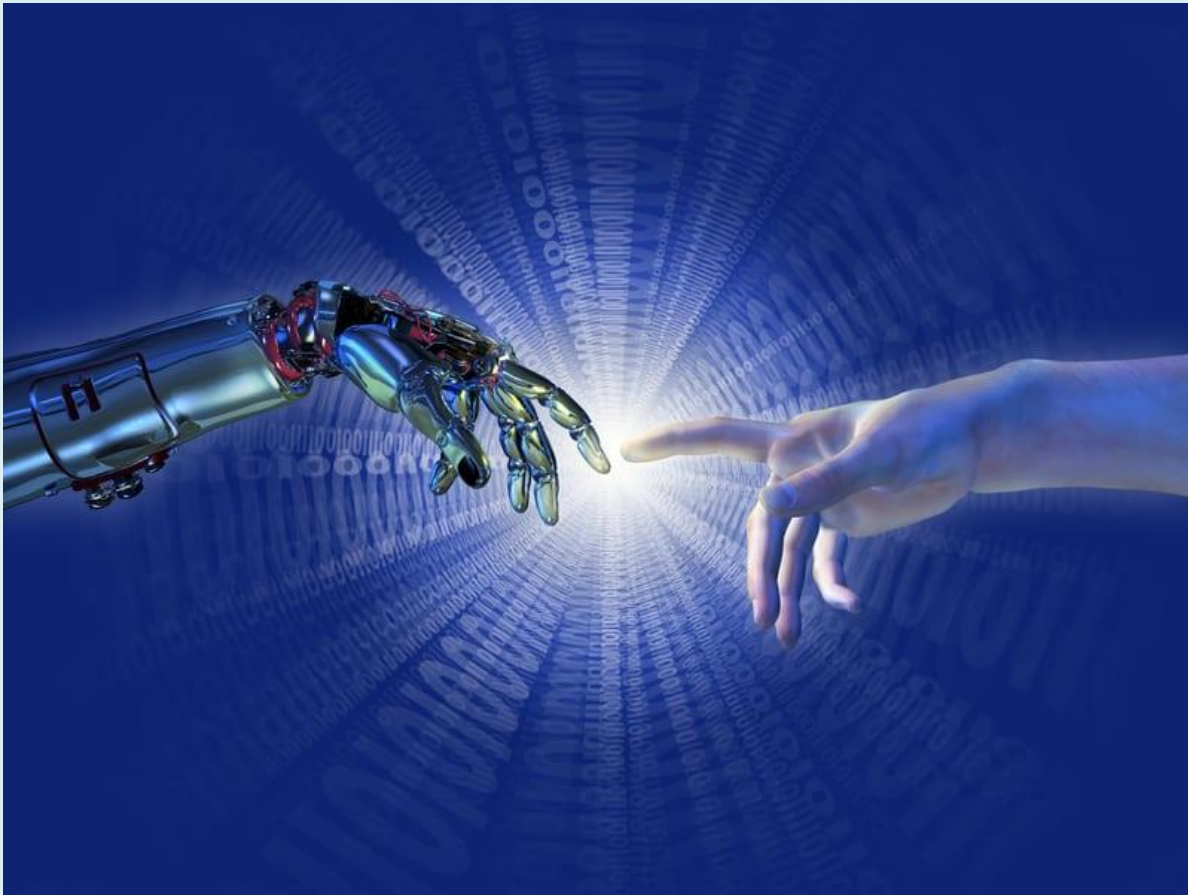
Tehnologia fără discernământ și fără relații duce la robotizare. Devenim oameni fără sensibilitate într-o lume fără suflet. Trebuie să fim deschiși spre multe înțelesuri, spre cunoaștere. Și aceasta nu putem face decât dacă avem educație tehnologică.

Dincolo de toate, prin știință și tehnologie, dar și efort artistic omul arată că vrea să-și cunoască rostul în societate, dar are și tendința de a depăși lumea creată și suprafața sensibilă a lucrurilor.

Deci prin tehnologie nu trebuie să ne izolăm de lume, ci să ne apropiem de ea. Să fim solidari cu ceilalți semeni ai noștri. Această solidaritate nu poate fi înlocuită de tehnologie.

De ce educație tehnologică? Pentru că ajută elevii să gândească, dezvoltă curiozitatea, aptitudinea de a înțelege o problemă și de a o rezolva. Dezvoltă nevoia de a învăța, necesară în orice domeniu.

În concluzie, *Educația tehnologică* are un caracter interdisciplinar teoretic, dar și practic, deci nu poate lipsi din formarea generației de mâine.

PROFESIONIȘTII - NR. 7

STIL VESTIMENTAR PENTRU ADOLESCENȚI

CUZMICI CRISTINA – CLASA A XIII-A A

Vârsta adolescenței este caracterizată de dorința tinerilor de a se afirma, de a fi cât mai populari în gașca din care fac parte, de a demonstra că se bazează pe forțele proprii, dar și de a se diferenția de restul generațiilor printr-un stil de viață unic și nonconformist. Adolescenții, încântați că atrag toate privirile și că sunt în centrul atenției, nu mai acordă o importanță imaginii pe care o transmit celor din jur, fie că este pozitivă sau negativă. Vestimentația este, înainte de toate, un limbaj, un mod de a comunica și de a ne exprima. Cu ajutorul hainelor pe care le purtăm în fiecare zi le transmitem un mesaj celor din jurul nostru, dându-și seama de modul în care gândim și ne simțim. Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că imaginea contează și joacă un rol foarte important în viața oamenilor. Vorba aceea „prima impresie nu se uită niciodată”!

Să revenim la adolescenți și la stilul lor vestimentar, care nu este întotdeauna pe placul părinților și al profesorilor. De aici se pot isca și mici conflicte, pornind tocmai de la acest mod diferit de abordare a vieții și a imaginii pe care o cream în jurul nostru. Accesorii cool, culorile stridente sau, din contră, o vestimentație în care predomină negrul, pantalonii rupți sau tricourile lejere completează perfect atitudinea rebelă a viitorilor adulți. În ciuda eforturilor părinților de a-i aduce „pe drumul cel” bun adolescenții continuă să adopte acest stil vestimentar.

Fiecare epocă, zonă geografică sau generație a fost caracterizată de-a lungul timpului de un stil vestimentar, adoptat de oameni tocmai pentru a transmite un mesaj. Să nu uităm exemplul femeilor de la sat, care începeau să-și acopere capul cu o basma după ce se căsătoreau. Era un mod de a exprima noul lor statut.

În același timp, prin felul în care ne îmbrăcăm, comunicăm celorlalți care sunt preocupările noastre, din ce mediu facem parte, ce activități desfășurăm, ce pasiuni, talente sau preocupări avem. E firesc să vrei ca hainele pe care le porți să-ți reflecte personalitatea. Vestimentatia reprezinta si un mod de exprimare a personalitatii si a starii de dispozitie ,in zilele in care nu te simti bine ,preferi haine mai inchise la culoare,mai sobre.Asadar ,in cazul unui copil mai nefericit ,este posibil sa observam cum adopta un stil mai sobru sau delasator,la polul opus ,adolescentii care sunt increzatori in fortele proprii ,pot adopta haine extravagante,precum rochii multate,pantaloni rupti,bluze de culori puternice .

PROFESIONIȘTII - NR. 7

SUPERȘTIȘIILE – ASEMĂNĂRI ȘI DEOSEBIRI ÎN CULTURI DIFERITE

Prof. DAVID ANCA

Superștișia este un termen folosit pentru credința în cauzalitatea supranaturală: un eveniment provoaca un altul fără niciun alt proces natural care să le lege, fiind întâlnit în vrăjitorie, astrologie, religie etc, și aflat în contradicție cu științele naturale.

Cuvântul “superștișie” era adesea folosit în mod peiorativ pentru a se referi la practici religioase (precum voodoo). Este aplicat și credințelor și practicilor legate de noroc, profeție și ființe spirituale, în special asupra convingerii că evenimentele viitoare pot fi prezise de evenimente anterioare care nu au o legatură specifică.

Cu toate acestea, superștișii și-au făcut loc în viața oamenilor, influențându-i în cea mai mare parte a timpului. S-a studiat, de asemenea, impactul lor asupra femeilor și al bărbaților și s-a dovedit că femeile sunt mult mai superștișioase, cauzele fiind multiple: imaginația mai bogată, nevoia de simboluri sau ritualuri, lipsa de educație, credulitatea și spiritul conservator al acestora.

Printre animalele devenite subiectul multor superștișii în lume putem enumera: șarpele, broasca, lupul/câinele, iepurele, pisica, șoarecele, cârtița, calul, păianjenul, lăcusta, albina, cocoșul, barza, corbul, rândunica, găina, bufnița, coțofana și multe altele.

Pisica. În cultura veche egipteană, se credea că atunci când o pisică îți tăia calea, indiferent de culoarea pe care o avea, era un semn că ți se va întâmpla ceva pozitiv, acest animal fiind ridicat la rangul de zeitate. Uciderea unei pisici era considerată un păcat capital și era pedepsită prin lege. Egiptenii iubeau atât de mult pisicile, încât, după moarte, le mumificau și în semn de doliu își rădeau sprâncenele. Prin secolul al XVII-lea, regele Charles I al Angliei a avut ca animal de companie o pisică neagră pe care a iubit-o atât de mult încât atunci când aceasta a murit el a afirmat că a murit și norocul lui. Întâmplarea a făcut ca în ziua următoare să fie arestat și în cele din urmă, decapitat. În Evul Mediu, obsesia oamenilor pentru vrăjitorie și diavol a afectat pisicile care au devenit un simbol asociat cu lumea întunecată a ocultismului. Pisicile negre au fost cele mai vâdate întrucât se credea că acestea sunt, de fapt, vrăjitoare metamorfozate.

În zilele noastre, în lume, circulă o serie de superștișii contradictorii legate de aceste animale. Unele spun că ar fi un semn al ghinionului, altele – al norocului, iar altele susțin că ar prevesti starea vremii. Iată câteva exemple:

Dacă o pisică neagră îți taie calea, vei avea ghinion. (Unii dintre cei care cred în această superștișie, au și „antidotul”: faci trei pași în spate și îți scuipi de trei ori în sân). În ciuda faptului că această credință e răspândită în lume, în Marea Britanie, Australia și SUA se consideră că pisicile albe sunt cele care aduc ghinionul și nicidecum cele negre. Și scoțienii cred că dacă o pisică străină, cu blănița neagră se oprește la ei pe verandă, vor avea noroc. În Germania, dacă o pisică îți trece pe dinainte din stânga, e semn rău, dar dacă merge dinspre dreapta, prezice evenimente favorabile.

În multe teatre din lume, există câte o pisică despre care se spune că aduce norocul. Cuprinși de ghinion sunt doar actorii care o lovesc.

Japonezii asociază acest animal cu norocul. Pe vremuri, marinarii japonezi obișnuiau să ia pe barcă și o pisică tricoloră pentru a avea succes. Tot de la ei am împrumutat faimoasa pisicuță ce stă cu o lăbuță ridicată pe care o găsim în mai toate magazinele cu suveniruri. Se spune că aceasta aduce noroc proprietarului și e indicat să existe în fiecare cămin, fiind un cadou foarte bun pentru casă nouă.

Mulți italieni consideră că atunci când o pisică strănută este un semn bun pentru toți cei care o aud. Tot ei cred că, dacă o pisică neagră se așază pe patul unui bolnav, aceasta vrea să transmită că persoana respectivă nu mai are mult de trăit.

PROFESIONIȘTII - NR. 7

Englezii cred că dacă o pisică se spală în urechi, înseamnă că va ploua, iar dacă doarme cu toate lăbuțele ascunse sub ea, urmează vreme rea. De asemenea, elevii din Anglia cred că vor avea ghinion atunci când văd o pisică albă în drum spre școală. Tot în această țară se spune că e bine să le dai cadou mirilor o pisică neagră, aceasta fiind aducătoare de noroc.

Într-o localitate din SUA se consideră că pisica decide dacă o viitoare mireasă se va căsători sau nu. Seara fata trebuie să ia trei fire de păr de la coada pisicii pe care le împachetează într-o hârtie și o așează sub ușa ei. Dimineață, dacă cele trei fire de păr sunt așezate sub formă de Y, înseamnă că răspunsul este „da”, iar dacă firele de păr sunt așezate sub formă de N, răspunsul este „nu”.

În vestul Cehiei, pisica este privită ca un simbol al fertilității, motiv pentru care, o pisică îngropată într-un câmp de cereale, garantează o recoltă bună.

Bufnița. De-a lungul timpului, bufnițele au fostenerate, disprețuite, iubite, condamnate, investite cu înțelepciune ancestrală sau cu vrăjile cele mai periculoase.

În folclorul indian, bufnițele simbolizează istețimea și generozitatea, având totodată și importante puteri profetice. Ideea aceasta apare și la Esop și în multe mituri grecești. Începând ce Evul Mediu, în Europa, bufnița începe să capete o umbră întunecată, tenebroasă, malefică. Creaturile nocturne, în general precum bufnița sau liliacul, sunt asociate cu forțele malefice, cu ezotericul.

În zilele noastre, în orice colț al Europei, dacă o bufniță „cântă” ziua, se știe că prevestește necazul. Cea mai bună variantă este că cel ce o aude, va afla o veste proastă, iar în cel mai rău caz, prevestește moartea cuiva apropiat sau chiar a ascultătorului.

În Țara Galilor, cântatul bufniței pe înserat e semn că undeva, prin apropiere, o fată își pierde virginitatea prin viol. În Franța, se credea că, dacă o femeie gravidă ascultă cântecul bufniței, șansele de a naște o fetiță care va fi vrăjitoare sunt foarte mari, iar în Germania, dacă bufnița cântă în timpul travaliului nou-născutul va fi nefericit și urmărit de ghinion toată viața.

Viorel Cuzin, ornitolog la Muzeul Delta Dunării din Tulcea, afirmă că asocierea bufniței cu ghinionul este total nepotrivită, pornind de la un mit care nu are nicio legătură cu realitatea. „Bufnița este o pasăre de noapte, solitară și este posibil ca acest lucru să fi contribuit la renumele său de mesager al morții. În realitate, nu este o pasăre care face rău, din contră, este din specia răpitoarelor și se hrănește cu șoareci, spre bucuria agricultorilor. (...)Păsările de noapte se refugiază în zone retrase: turla bisericii, poduri, case părăsite și acest lucru, probabil, le-a făcut de temut.” Acesta este motivul pentru care se crede că sunt singurele creaturi care pot conviețui cu fantele, o casă părăsită în care își face cuib o astfel de pasăre fiind considerată bântuită.

Nu toate superstițiile despre bufnițe sunt negative, în unele culturi existând credința că aduc noroc. Într-o legendă din Afganistan se spune că această pasăre a dăruit oamenilor din vechime cremenea și amnarul, dându-le astfel posibilitatea de a face focul. În schimb, oamenii i-au dat în dar penele. Aborigenii din Australia cred că bufnițele sunt, de fapt, spiritele femeilor, fiind considerate din acest motiv, sacre. În cultura hindusă, această pasăre e asociată zeiței Lakshmi, divinitate a prosperității, norocului, fertilității și generozității, iar vechii greci o legau de înțelepciune, considerând-o pasărea zeiței Atena. Urmele acestei concepții mai supraviețuiesc și astăzi, mai ales în poveștile și desenele animate pentru copii. În celebrul roman Harry Potter, bufnița apare ca simbol al înțelepciunii, însoțitoarea vrăjitorilor, mesagerul și prietenul acestora.

În unele sate din România, oamenii cred că, dacă bufnița cântă în luna februarie, înainte de Lăsata Secului, e semn de primăvară timpurie, deci se cuvine ca gospodarii să înceapă pregătirile pentru semănat. Tot la noi, în anumite zone ale țării există credința că sufletul unui om mort zboară spre ceruri sub înfățișarea unei bufnițe albe.

Cocoșul. Originile acestei păsări se află în îndepărtata Indie, fiind „importat” de Persia și apoi trecut în Europa. Lui i s-au atribuit puteri nebănuite de a vesti binele sau răul, de a alunga spiritele rele, de a alunga vrăjitoarele. În trecut, scoțienii vedeau în cocoș un factor vindecător, ei credeau că poate trata epilepsia dacă este îngropat sub patul bolnavului. În vreme de secetă, germanii aruncau de mai multe

PROFESIONIȘTII - NR. 7

ori în aer un cocoș negru pentru a aduce ploaia. Asiaticii erau convinși că o creastă de cocoș fiartă în vin alb reprezintă un excelent afrodisiac pentru bărbați, în timp ce la noi în Muntenia și Oltenia se credea, acum un secol că niciun bărbat n-ar trebui să mănânce capul cocoșului, fiind o mare nelegiuire ca un voinic să mănânce capul unui alt voinic. Potrivit lui Gh. F. Ciaușanu, fuduliile cocoșului sunt leac împotriva sterilității, în vreme ce „limba cocoșului trebuie să o mănânce cei cărora le este frică să rămână singuri pe întuneric.”

Romanii îl foloseau pentru a prezice anumite evenimente: dacă un cocoș se întorcea cu coada spre răsăritul soarelui și cânta, ei erau convinși că vor pierde războiul. La noi s-a păstrat credința legată de poziția pe care o are cocoșul atunci când cântă: dacă se suie pe poartă și cântă cu capul spre drum, atunci urmează ca o persoană din gospodărie să facă un drum lung, iar dacă e îndreptat spre curte, se spune că vor veni musafiri de departe. Alte credințe populare susțin că fetele care aud cântatul cocoșului când se gândesc la iubit vor avea noroc să se mărite, dar dacă le cântă cocoșul în ziua nunții, căsătoria va fi plină de certuri și nefericiri.

În Belarus, ca și în Rusia, un cocoș poate prezice viața amoroasă. Astfel, în noaptea dintre ani, femeile singure, care caută o relație de lungă durată, se așează într-un cerc, având în față o grămăjoară de porumb. Un cocoș este așezat în centrul cercului, iar femeia din a cărei grămadă alege pasărea să mănânce prima dată, va fi prima care se va căsători.

La slavi, dar și în unele zone ale țării noastre, la înormântare se obișnuiește să se dea un cocoș negru „peste groapă”. Norvegienii, când nu pot găsi trupul unui om înecat, iau o barcă pe care pun un cocoș și se plimbă pe apă, crezând că în locul în care cocoșul va începe să cânte va fi descoperit cadavrul căutat. Dincolo de toate, cocoșul este considerat în spațiul românesc, ba chiar și în cel european, o pasăre sacră aducătoare de noroc. În unele sate de la malul Dunării, la bulgari și la sârbi are chiar și o zi a lui, care se serbează în prima duminică de după Paști. De asemenea, în Franța este considerat simbol național, iar pe teritoriul țării noastre, pe acoperișul caselor este așezat un ornament din tablă sau din ceramică sub formă de cocoș ca protector al gospodăriei.

În concluzie, unele superstiții sunt atât de bine înrădăcinate în societatea modernă, încât toată lumea, de la oamenii obișnuiți, la oamenii de știință le-au acceptat, sau cel puțin, se simt ușor îngrijorați dacă le încalcă. Pe de altă parte, refuzăm să credem că unele lucruri se întâmplă pur și simplu și ne place să căutăm explicații pentru toate evenimentele care se petrec în jurul nostru. Am observat că aceeași întâmplare sau același animal poate avea conotații diferite în alte culturi, de aceea e bine să cunoaștem aceste diferențe pentru a nu fi puși în situații neplăcute atunci când luăm contact cu persoane din alte medii culturale. Eu consider superstițiile ca fiind o parte majoră a folclorului fiecărei țări, iar ținând cont de acestea, ne respectăm patria, tradițiile și folclorul național.

Bibliografie:

Gh. F. Ciaușanu, Superstițiile poporului român. În asemănare cu ale altor popoare vechi și noi, ed. Saeculum I.O., București, 2007

Surse web:

www.wikipedia.org

www.descoperă.ro

www.dicolodevarf.com

CUPRINS

1. Comunicarea eficientă – reguli și beneficii	1
2. 25 de curiozități despre România	5
3. Talente.....	7
4. Imaginație și creativitate.....	10
5. Imaginație, sensibilitate, creativitate	11
6. De ce educație tehnologică?	12
7. Stil vestimentar pentru adolescenți	14
8. Superstițiile – asemănări și deosebiri în culturi diferite	16

Liceul Tehnologic „Ion Mincu”

profesionistii@yahoo.com